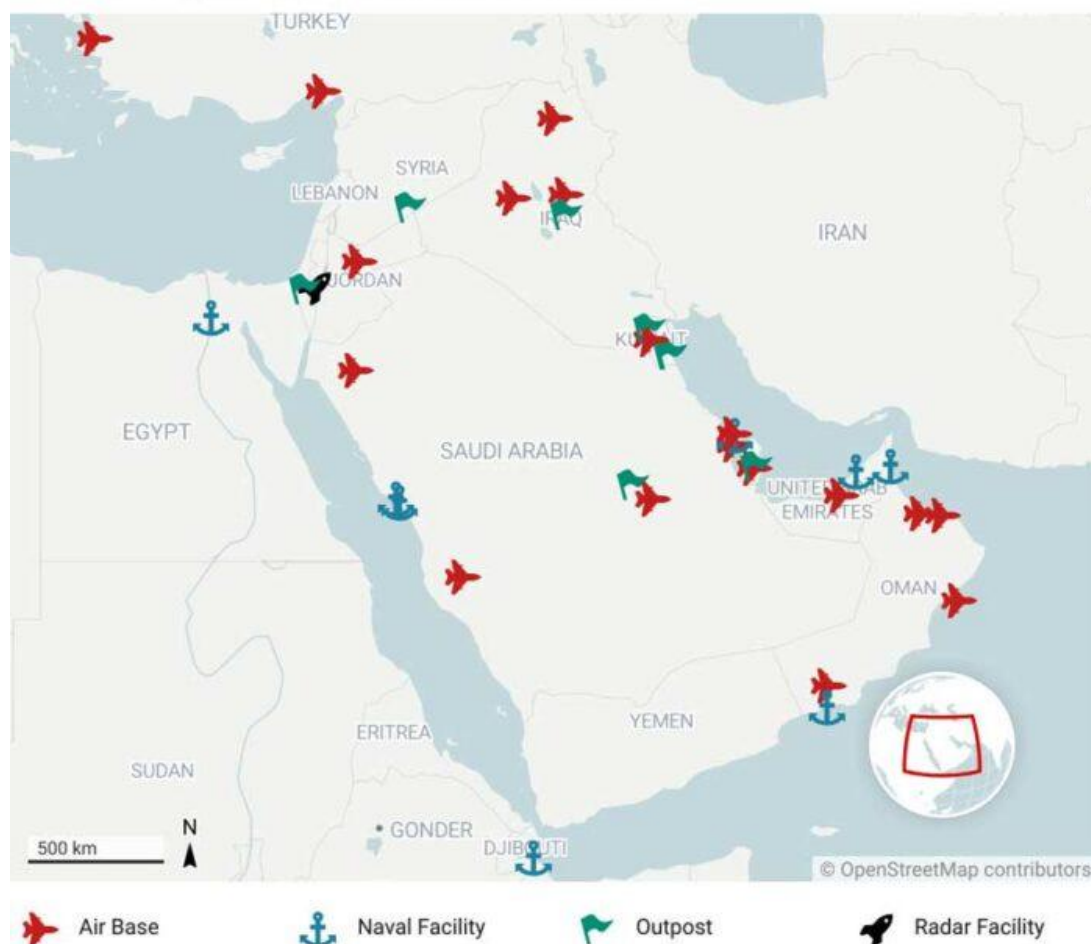

SONAR21

Bazy USA, które Iran zlikwiduje, jeśli wojna powróci i kolejne urojenia Sy Hersha

23 kwietnia 2026 r. Autor: [Larry C. Johnson](#)

US Military Facilities in the Middle East

Source: American Security Project

Większość amerykańskich baz i obiektów wojskowych w Zatoce Perskiej (wymienionych poniżej) została zaatakowana przez Iran w ciągu pierwszych pięciu tygodni wojny. Wiele z nich nie funkcjonuje lub zostało praktycznie zniszczonych. Baza marynarki wojennej USA w Bahrajnie nie funkcjonuje i nie może obsługiwać amerykańskich okrętów. Jednym z postulatów Iranu zawartych w 10-punktowym planie, przedstawionym Stanom Zjednoczonym ponad dwa tygodnie temu, jest zamknięcie tych obiektów dla armii USA.

Oto przejrzyste, aktualne zestawienie (stan na kwiecień 2026 r.) głównych **baz i obiektów wojskowych USA** w Zatoce Perskiej. Większość z nich to **obiekty wspólnego użytku**, będące własnością państwa-gospodarza, a nie wyłącznie należące do USA. Wiele z nich zostało poważnie uszkodzonych w wyniku irańskich ataków podczas wojny z Iranem w 2026 r., a część personelu została ewakuowana lub pracuje zdalnie. Łącznie jest ich 15:

Bahrajn

Naval Support Activity Bahrain (znany również jako NSA Bahrain lub baza morska Juffair) w Manamie – kwatera główna **Piątej Floty Marynarki Wojennej Stanów Zjednoczonych**. Nadzoruje operacje morskie w Zatoce Perskiej, Morzu Czerwonym, Morzu Arabskim i części Oceanu Indyjskiego. Jest to główny ośrodek marynarki wojennej USA w regionie.

Katar

Baza Lotnicza Al Udeid (nieдалeko Dohy) – **największa amerykańska baza wojskowa na Bliskim Wschodzie**. Służy jako wysunięta kwatera główna **Centralnego Dowództwa Stanów Zjednoczonych (CENTCOM)**, Centralnego Dowództwa Sił Powietrznych USA, i stacjonuje tam około 8000–10 000 żołnierzy amerykańskich (plus siły koalicji). Wspiera główne operacje powietrzne, rozpoznanie i funkcje dowodzenia. Była kluczowym celem ostatnich konfliktów.

Kuwejt (mieści największą liczbę baz amerykańskich w regionie)

Camp Arifjan — wysunięta kwatera główna **US Army Central (ARCENT)**, główny ośrodek logistyczny i zaopatrzeniowy.

Camp Buehring (dawniej Camp Udairi) — punkt postojowy dla **jednostek armii amerykańskiej** wysyłanych do Iraku, Syrii i innych regionów.

Baza lotnicza Ali Al Salem — baza lotnicza wykorzystywana do transportu, przeładunku towarów i operacji ekspedycyjnych (często nazywana „Skałą”).

Baza lotnicza Ahmad al-Jaber — wspólna baza lotnicza Kuwejtu i USA, wspierająca operacje lotnicze.

Inne mniejsze obiekty to **Camp Patriot** (współdzielony z bazą morską w Kuwejcie).

Zjednoczone Emiraty Arabskie (ZEA)

Baza Lotnicza Al Dhafra (na południe od Abu Zabi) – kluczowy **USA węzeł komunikacyjny Sił Powietrznych**, współdzielony z Siłami Powietrznymi Zjednoczonych Emiratów Arabskich. Baza stacjonuje w niej 380. Skrzydło Lotnictwa Ekspedycyjnego i obsługuje myśliwce (w tym F-22, F-35, F-15), rozpoznanie (U-2, RQ-4 Global Hawk), dowództwo powietrzne (E-3 Sentry) oraz operacje tankowania. Baza jest intensywnie wykorzystywana do misji regionalnych.

Port Dżabal Ali (Dubaj) – Nie jest to formalna baza, ale **USA najbardziej ruchliwy port zawinięcia Marynarki Wojennej** na Bliskim Wschodzie. Regularnie zawijają do niego lotniskowce i duże jednostki pływające w celu uzupełnienia zapasów i konserwacji.

Baza morska w Fudżajrze (poza Cieśniną Ormuz) – zapewnia wsparcie logistyczne i zapasowy punkt dostępu.

Arabia Saudyjska

Baza Lotnicza Prince Sultan (PSAB, około 60–100 km na południe od Rijadu) – kluczowy ośrodek obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej obsługujący systemy Patriot i THAAD, operacje myśliwskie i tankowce. W ostatnich latach została reaktywowana na potrzeby obrony regionalnej i odnotowała **USA**. wzrost liczby personelu

Wioska Eskan (w pobliżu Rijadu) — ośrodek zakwaterowania i wsparcia, przeznaczony głównie dla **personelu Misji Szkoleniowej Wojsk USA** oraz innych doradców (nie jest to baza bojowa).

Baza Lotnicza Króla Fahda (Taif) Położona niedaleko Taif w zachodniej Arabii Saudyjskiej (około 85 km od Mekki). Arabia Saudyjska przyznała Stanom **Zjednoczonym** rozszerzony lub nowy dostęp do tej bazy w marcu 2026 roku, specjalnie na potrzeby operacji związanych z konfliktem z Iranem. Baza ta zapewnia strategicznie użyteczną lokalizację na zachodzie (bliżej Morza Czerwonego) w porównaniu z bardziej centralno-wschodnim Księciem Sułtanem. Raporty opisują ją jako otwartą dla **amerykańskich** operacji powietrznych, logistyki lub wsparcia przeciwko Iranowi. Było to znaczące wydarzenie, ponieważ Arabia Saudyjska wcześniej ostrożnie podchodziła do zezwalania na ofensywne wykorzystanie swojego terytorium.

Baza lotnicza Króla Abdulaziza (Prowincja Wschodnia / rejon Dhahranu) — w przeszłości sporadyczny dostęp dla Amerykanów, głównie w celach szkoleniowych i logistycznych. W ostatnich latach nie była głównym węzłem komunikacyjnym.

Międzynarodowy Port Lotniczy im. Króla Fahda (okolice Dammam) lub powiązane z nim jednostki wojskowe – czasami wykorzystywane do przemieszczania się logistycznego, choć nie pełnią funkcji bazy bojowej. Baza Lotnicza w Rijadzie (część wojskowa Międzynarodowego Portu Lotniczego im. Króla Chalida) – ograniczone funkcje wsparcia.

Jednym ze sposobów, aby zapewnić Iranowi, że Stany Zjednoczone nie zaatakują go ponownie, jeśli dojdzie do negocjowanego rozwiązania, jest zakaz jakiegokolwiek obecności wojsk USA na tych bazach. Jeśli administracja Trumpa chce osiągnąć dyplomatyczne rozwiązanie wojny, która jest obecnie wstrzymana, będzie musiała zgodzić się na wycofanie się z tych baz i obiektów. Iran może de facto doprowadzić do wycofania sił amerykańskich, niszcząc te miejsca i czyniąc je niezdatnymi do zamieszkania.

Kiedy Trump ogłosił we wtorek w Taco przedłużenie zawieszenia broni, napisał:

...poproszono nas o wstrzymanie działań militarnych przeciwko Iranowi do czasu, aż jego przywódcy i przedstawiciele przedstawiają spójną propozycję.

Przepraszam, panie Trump, ale Iran przedstawił spójną propozycję. Oto ona:

1. Znieść wszystkie sankcje pierwotne i wtórne nałożone na Iran, w tym sankcje nałożone na banki, firmy i podmioty.
2. Uwolnić zamrożone irańskie aktywa przechowywane za granicą (np. na terenie jurysdykcji sojuszników Zachodu).
3. Formalna gwarancja USA na wypadek przyszłej agresji militarnej przeciwko Iranowi i jego sojusznikom.
4. Zakończyć wszystkie ataki USA na Iran i jego regionalnych sojuszników, w tym ataki na infrastrukturę, milicje i siły zastępcze.
5. Wycofać siły zbrojne USA z Bliskiego Wschodu lub przynajmniej znacząco ograniczyć ich obecność.
6. Uznać kontrolę Iranu nad Cieśniną Ormuz, skutecznie potwierdzając dominującą rolę Teheranu w regulowaniu ruchu przez ten szlak wodny.
7. Zobowiązać się do nieingerowania w wewnętrzne sprawy Iranu, w tym w sprawy polityczne i bezpieczeństwa.
8. Zaakceptujemy „niezbywalne prawo” Iranu do wzbogacania uranu na potrzeby cywilnej energetyki jądrowej, bez całkowitego ograniczenia poziomów wzbogacania.
9. Zapewnienie reparacji lub rekompensat za szkody poniesione podczas operacji pod dowództwem Stanów Zjednoczonych i wojny, w tym w zakresie infrastruktury i eksportu ropy naftowej.
10. Umieścić porozumienie w wiążących ramach międzynarodowych popieranym przez ONZ (na przykład rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ lub porozumieniu wielostronnym), aby zapobiec jednostronnemu ponownemu nałożeniu sankcji lub wznowieniu działań wojennych przez Stany Zjednoczone.

Nie sądzę, żeby Iran zmienił swoje stanowisko... To jego „spójna propozycja”. Toczy się niesamowita, równoległa kampania propagandowa skierowana przeciwko Iranowi, która ma te same cechy, co kampania propagandowa przeciwko Rosji. Kampania wymierzona w Iran twierdzi, że w irańskim rządzie panuje głęboki podział, nastawiając cywilnych przywódców, takich jak minister spraw zagranicznych Araghchi, przeciwko przywódcom Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej. To nieprawda. Oświadczenia wydane przez Araghchi i Mohammada Baghera Ghalibafa (tj. przewodniczącego irańskiego parlamentu) są w pełni zgodne z oświadczeniami Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej.

Problem z tym kłamstwem polega na tym, że wydaje się, iż większość, o ile nie wszyscy, doradcy Trumpa ds. bezpieczeństwa w nie wierzą. Jak wspominałem powyżej, zaobserwowaliśmy to samo zjawisko w odniesieniu do Rosjan. Władimir Putin był bardzo precyzyjny, przedstawiając rosyjskie warunki wstępne negocjacji w sprawie zakończenia wojny na Ukrainie 14 czerwca 2024 roku. Rosja nie odstąpiła od tego.

[Najnowszy artykuł Sy Hersha](#) to kolejny przykład okłamywania samej siebie przez administrację Trumpa. To zdumiewający kawałek bzdur. Oto dwa najbardziej absurdalne akapity w artykule:

A teraz, jak mi powiedziano, wojna, którą Rosja zdawała się wygrywać, w ciągu ostatniego roku zamieniła się w koszmar ekonomiczny i militarny dla Putina i rosyjskiej armii dowodzonej przez generała Walerija Gierasimowa, dowódcę doświadczonego w boju, który jest jednym z trzech ludzi w Rosji mających dostęp do kodów nuklearnych kraju.

Ekspert powiedział mi, że skutkiem korupcji i intensywnego ukraińskiego nadzoru dronami jest to, że armia rosyjska „nie jest dalej w inwazji niż dwa lata wcześniej. Nie mogą się poruszać – nie mają zdolności ofensywnych”.

Nie wiem, co powiedzieć. Ten artykuł to plama na karierze niegdyś legendarnego dziennikarza. Chociaż relacjonuje to, co mówią mu amerykańscy urzędnicy zaangażowani w sprawy wywiadowcze i wojskowe, nie podjął żadnego wysiłku, by podważyć bzdury, którymi go karmiono. Kilka tygodni temu rosyjskie Ministerstwo Obrony ogłosiło, że siły rosyjskie zakończyły zajęcie całej Republiki Ługańskiej. Obecnie Rosja jest w trakcie otaczania dwóch pozostałych ukraińskich bastionów w Republice Donieckiej – Słowiańsk i Kramatorsk. Rosja posuwa się również w kierunku Sumy na północy i Zaporozża na południu.

Sy powtarza bezsensowny argument, że rosyjska armia jest niekompetentna, ponieważ nie udało jej się w pełni pokonać Ukrainy – uzbrojonego i finansowanego przez NATO pośrednika – w czasie, w którym Sowieci pokonali nazistów. Ok, przyjmijmy to za uczciwy standard... Co to mówi o fakcie, że armia amerykańska nie pokonała talibów po 20 latach w Afganistanie? Powolne tempo postępów Rosji w porównaniu z II wojną światową odzwierciedla strategię minimalizacji strat wśród żołnierzy i cywilów. Według generała Walerija Gierasimowa w niedawnym briefingu, Rosja zdobyła ~1700 km² od 1 stycznia do 31 marca 2026 roku. Dla porównania, Rosja zdobyła więcej terytorium w pierwszych trzech miesiącach 2026 roku niż w pierwszych trzech miesiącach 2025 roku. Tyle jeśli chodzi o absurdalne twierdzenie, że armia rosyjska „nie ma zdolności ofensywnych”.